Коли бо, дітки, малась мога
Знов повернутися між вас!
Так заросла давно дорога,
Побив надії хмурий час!

Зазнайте ж втіх, поки не пізно,
Шд пильним доглядом сім'ї,
Та не розкидано вас різно
З-під крилець неньчиних її.

Нехай же вам господь — благаю
Протягне дітство золоте,
Щоб ви росли на радість краю
Без мук, що потім уздрите!